

[Poul Dam.]

kan vel ikke røre os så meget, der efterhånden har lært hr. Glistrup at kende som politiker. Men det er alligevel ganske forbløffende, i hvilken grad hr. Glistrup prøver at fortægne billedet af virkeligheden i dette samfund. Den bundrekord af perfidi, der findes i bemærkningerne til et af de ændringsforslag, der er stillet fra hr. Glistrups side om statsrevisorantallet, får vi vel næppe overtruffet foreløbig. Men det, vi hørte i dag, ligner det jo meget.

Det er virkelig fuldstændig meningsløst at beskrive statsrevisorernes hidtidige arbejde som noget ligegyldigt, noget, der ikke har ført til noget som helst. Der er igennem statsrevisorernes virksomhed først og fremmest udøvet en præventiv indsats af meget stor betydning, men der er også igennem det detaljerede arbejde, som ikke mindst blev udført i de år, da vi havde et særligt udvalg her i tinget til at gennemgå statsrevisorernes betænkning, gjort meget, som har øvet indflydelse på den offentlige administration.

Hvis man gennemgår hr. Glistrups tale her detaljeret, så forstår man, at der er én paragraf i grundloven, som hr. Glistrup må være særlig øm over, og det er den paragraf, der siger, at man ikke kan drages til ansvar for, hvad man siger her i tinget. For så vidt jeg talte rigtigt, nåede jeg til 5 eller 6 klare injuriersager, som hr. Glistrup ville tabe, hvis tingene blev fremført uden for denne sal.

Påstanden om, at statsrevisorerne, først efter at hr. Glistrups parti har fået lejlighed til at udpege en statsrevisor, er blevet effektive, er nærmest lattervækkende.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke uddybe denne sag så meget, som andre har gjort. Jeg kan sige, at hr. Stetter for lidt siden tolkede vores synspunkter så godt og så grundigt, at jeg ikke behøver at uddybe dette og bruge omtrent de samme ord.

Med hensyn til antallet af revisorer mener vi uden i øvrigt at ville angribe nogen, at tidspunktet ikke er inde til at udvide antallet; vi mener ikke, der er arbejdsmæssige grunde, der taler for at udvide antallet fra 5 til 6. Derfor har vi sammen med DKP stillet et ændringsforslag, og det ændringsforslag vil vi selvfølgelig anbefale at man stemmer

for. Hvis disse ændringsforslag falder, kan vi selvfølgelig ikke stemme for forslaget.

Freddy Madsen (DKP):

Hvad angår lovforslag nr. 162 om statsrevisorerne, vil jeg gerne sige, at vi i og for sig føler os tiltalt af forslaget om, at det skulle være folketetinget, som skulle udpege revisionen, men vi synes stadig væk, at der er en række praktiske omstændigheder, der gør det vanskeligt, i hvert fald på nuværende tidspunkt, at finde en løsning, der er helt tilfredsstillende. Det er sammenhængen med spørgsmålet om, at folketetinget eller eventuelt de af folketetinget valgte statsrevisorer skulle udpege rigsrevisoren. Det finder vi i og for sig er en uheldig sammenblanding, at vi her vil få et administrativt apparat opbygget i forbindelse med folketetinget til revision. Vi føler os ikke på nuværende tidspunkt overbevist om, at det ville være bedre end det, vi har på nuværende tidspunkt.

Det, som må være afgørende, er, at vi i første række gør et forsøg på at styrke de af folketetinget valgte statsrevisorerers stilling i forhold til revisionen, mens vi i øvrigt opretholder det system, hvor det er regeringen, der udpeger rigsrevisoren.

Så til det spørgsmål, som optager sindene meget — og det synes jeg er forståeligt — nemlig spørgsmålet om antallet af statsrevisorer. Vi finder ikke, at der hverken ved første behandling eller ved den debat, der er ført i dag, er fremført argumenter, der taler for, at man skal foretage denne udvidelse. Det er, ligesom de partier, som nu står på det standpunkt i denne sag, forsøger at sidde mellem to stole.

Jeg sagde det allerede under første behandling, og jeg vil gerne gentage det, at hr. Hilmar Baunsgaards argumentation om, at de i finansudvalget repræsenterede partier, som tager medansvar for bevillinger, også bør have indsigt i revisionen, efter min opfattelse er fuldkommen irrelevant, når man siger, at det er de partier, som selv har stemmer nok. Det vil altså sige, at de 180.000 vælgere, som stemmer på et enkelt parti, har ret til at få en revisor, men hvis, som jeg nævnte under første behandling, f. eks. VS og vi er enige om at vælge et medlem til finansudvalget og altså også har stemmer nok til at gøre det, så skal man ikke have nogen revisor. Det er klart, at det